

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 5. S. Ioannis Eleemosynarij excellens paupertas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

venulos sodalium, ut deridentes se derideret? *Lucet margaritum in sordibus, & fulgor gemmae purissima etiam in luto radiat.* Ac rursus: *Nunc omnes Christi Ecclesia Pammachium loquuntur, miratur orbis pauperem, quem hucusque diuitem nesciebat, &c. Parva dimisimus, & grandia posidemus.* Centuplicato fœnore Christi promissa redduntur. Hæc Romani fecere: & pluribus verbis in Pammachio S. Pater prædicauit.

§. V.

S. Ioannis Eleemosynarij excellens pauperas.

Quantum amata sit paupertas à Ioanne Leontius Eleemosynario, vel è paucis ostendam. Audierat quidam opulentus & liberalis dominus, eum exiguis admodum ac vilibus operimentis in cellula sua vti, reiq; extenda caufsa in rem præsentem venit. Vbi vidit lodicem & vetustam, & scissuris lacratam, aliam ei triginta sex numamis emtam misit, rogitans etiam atque etiam, ut ea in mittentis memoriam vteretur. Accipit munus cum actione gratiatum, & unica nocte se melius tegens, peius dormiuit. Nam ea tota nocte, qui ei à cubiculis erant, audiebant eum ita secum loquentem, *Quis*

*in vita Ios.
Eleemo-
synarijs.
cap. 20.*

Bb

dicit,

dicit, quod humilis Ioannes (habebat enim semper verbum istud in ore) pallio triginta sex numismatum tegatur, & fratres Christi frigore necentur? Quanti sunt modò, qui denique strident pra glacie? quanti sunt modò qui psithum (tegetem siue stoream ex iuncu aut papyro confectam, qua pro lecto & stragulo utebantur monachi Ægyptiaci) habentes, subtrus dimidium, & supra dimidium non possunt extendere pedes suos, sed dormiunt, ut glomus, trementes? Quanti in monte dormierunt incœnati, & sine lucerna, habentes duplicem cruciatum, tam ex frigore, quam ex iunio? Quanti desiderant saturari de foliis durum, qua prociuntur de coquina mea? Quanti vellent tingere panem suū in Zemate, (id est, fermento, aut fæce, vel iactura aquarum in qua carnes sunt coctæ) quod prociunt coquimi? Quanti cupiunt vel odorari vinum, quod funditur in cellario meo? Quanti sunt incivitate ista, in hac hora, peregrini, non habentes ubi hospitentur? & in foro iacent, fortasse pluvia madefacti? Quanti, pusas, habent tantum mensem, vel etiam duos, non gustantes oleum? Quanti sunt, qui non habent alterum vestimentum, in aestate, & alterum in hieme, ita miserijs affliguntur? Tu vero expectans

ann. lxx.

iam eternam incunditatem asequi, & vinum
bibis, & pisces immanes deuoras, & incubu-
lis demoraris: modò autem cum omnibus malis,
& in coopertorio triginta sex numismatum te
calefacis. Veraciter ita viuens, & in talilaxa-
tione conuersans non expectabis illic preparatis
gaudis frui, sed audies utique, quod & dives ille
audinit: *Recepisti bona, in vita tua, pauperes*
verò mala: nunc ergo consolantur, tu verò cru-
cias. Benedictus Dens, humilis Ioannes alia
nocte non cooperietur illo. Iustum est enim, &
bene acceptum Deo, ut tegantur centum potius
quadraginta quatuor fratres, & DOMINI
rui, quam tu, infelix. Venumdabantur enim
quatuor rachanella (seu panniculi) numismate
uno. Mox ergo transmisit illud in crastinum,
ut venumdaretur. Et videns is, qui obtulerat,
emit illud triginta sex numismatibus, & rur-
sus obtulit Patriarcha. Cum vero in crastinum
vidisset illud, emit hoc similiter, & rursus obtu-
lit Patriarcha depositus, ut tegeretur ab eo.
Cum autem tertio hoc fecisset, dicit ei gratula-
bundus ille sanctus: *Videbimus, quis deficiet,*
ego, an tu. Erat enim opulentus valde, & sua-
niter quasi vindemiabat eum ille sanctus, paula-
tim ab eo multa auferens: & dicebat semper,
quod posset aliquis intentione dandi pauperibus

Bb 2

expolia-

388 Cap. XV. Plurimos, omnium,
expoliare dinites, & ipsum etiam hypocamisum
(seu vestimentum, quod subtilis camisam
est) ab eis benevolè auferre, & non peccare: &
maxime si sunt aliqui immisericordes & avari.
Duo enim lucratur talis: unum quidem quis
animas illorum seruat; alterum autem, quoniam
& ipse ex hoc mercede non modicam habet.
Hucusque Leontius Neapoleos Cyprorum
Episcopus, veram voluntariæ paupertatis
effigiem, immò & liberalitatis nobis, in-
tanto Patriarcha, ante oculos ponens, Si-
quidem, Hieronymo teste, optimus dispensa-
tor est, qui sibi nihil reservat.

S. Hiero-
nym. in
ep. ad Ne-
potian.

In vit.
PP. lib. 3.
cap. 71.

I. Tim. 6.
8.

§. VI.

Agathonis, Antonij, & aliorum pauperum.
Hinc, ut Russinus ait, cùm quidam vir n. garet Abbatem Agathonem, ut pecuniam illam susciperet in propria ratione, nolebat ille, dicens: Non est necesse mihi, quia opera manuum mearum me pascunt. Cùm autem ille persistens diceret: Vel propter indigentes dignare suscipere; respondit: Duplex verecundia est, quia non indigens suscipio, & aliena præstans, vanæ gloriae subiacebo. Fuit nimis Agatho Paulini exempli successor, cuius est illud moni- tum: *Habentes alimenta, & quibus tegamini;* his contenti sumus. Fuit & memor illius ora- culi: